

Д О

Українських Греко-Православних Священиків і Громад в Канаді.

Сьогорічні архиерейські візитації їх Високопреосвященства Архиепископа Іоанна Теодоровича в Канаді почнуться в другій половині червня. Громади, які бажають мати в себе Високопреосвященого Владика на візитації, звлять прислати свої прохання сейчас до голови Консисто-рії, протоєрея С. В. Савчука, на понизшу адресу.

Всечесні Отці Духовні звольте порозумітися з своїми громадами в сій справі в найблизшому часі і доглянути, щоби прохання надійшли до Консисто-рії не пізніше, як 15 червня, щоби можна завчасу виробити плян візитацій.

Rev. S. W. SAWCHUK, 379 Parr St., WINNIPEG, MAN.

СПОСТЕРЕЖЕННЯ УНІЯТА.

(Дальше.)

В червні 1919 р. я мав арештувати одного польського дідича, за те, що мав щось сказати проти України, як донесли мені селяне з того села. Я приїхав верхом до дідича і заявив йому, що буде арештований за неприхильне відношення супро-ти укр. держави і її влади.

„Беріть, арештуйте зараз” розстро-ений сказав дідич, „як потерплю — по від своїх”. „Від яких своїх? Ви, Поляк, ваша жінка і діти Поляки, ви говорите в дома по польськи.” „Пе-репрошаю”, — сказав дідич — „я більше говорю по українськи, бо вся моя служба є Українці, і я — пане старшина, є ліпшим Українцем як ви... „Як се?” — спитав я ціка-вий. „Я правдивий Українець, я по-ходжу з України, а моя жєна також; ми є православні Українці, мій пра-дід був полковником на Запорозь-ській Січі... Я правдивий Украї-нець, бо я православний а ви, пане старшина, не є Українець, хоч ви є українським офіцером і носите тризуб православної України...” — В однім моменті, мені нагадались київські монахи і їх розмови зі мно-ю.

Цаких закидів я чув багато і на Україні і в Галичині, між Поляками, що ми не є правдиві Українці, що в нас в Галичині нема правдивої ві-ри і церкви — бо ми ані католики, ані православні. Ба, і сьогодні По-ляки инакше не висловлюються про нас, як, приміром: „Висвяти Русіні билі в українській армії” — І чи се не дивно? Русини, Жиди а навіть Поляки з Галичини були в укр. ар-мії, а Українці з Галичини не були в українській армії. А чому? Бо во-но так і виходить; як чужинці про нас кажуть, як Поляки говорять, що Українцями є лише ті, що були і є православними!.. Я знаю Українців греко-католиків, але Українців като-ликів не знаю і не бачив і дай по Господи, щоби я таких Українців католиків і не знав. Ще перед вій-ною і тепер по війні назва „католик” межі Українцями в Галичині ужива-лась, як знак якоїсь погорди, щось низького, щось поганого. Була при-повідка всюди в товаристві між всі-ми людьми: „От вже йде католик”, або „се зробив, казав, той а той ка-толик”. Так прізваний чувся дуже ображеним, бо як то називати ко-гось католиком, як він не був і не є і не хоче ним бути!! — А ви паню-ве маєте ще відвагу чванити-ся своїм католицизмом гре-цького обряду. — Чому обороняєте католицизм, як ви, так як всі Укра-їнці не були і не є католиками?

Ви кричите: в других народів ре-лігія є на те, щоби досягнути спасен-ня душі, а не політикувати, а провід-ники Укр. Православної Церкви ро-блять роздор, бо займаються полі-тикою. Та тут грубо помиляєтесь. Ба жання Укр. Прав. Церкви увільнити український народ з під чужого яр-

ма не є політикуванням. Коли хо-чете знати, як виглядає нечесна по-літика в церкві, то погляньте таки на католицьку церкву. Що робили державні мужи Польщі при помочи Єзуїтів, а Єзуїти при помочи держав-ної влади, чи не політували? Єзуї-ти в хитрий спосіб захопили важні становища, добрі позиції не лише в Польщі, але й на всьому Заході, щоби приказувати королям, царям, князям і вельможам, щоби давтися опісля їх майном, грішми, — а чи се робили вони, щоби досягнути спасення своєї душі або душ вірних? Чи за для спасення душ наших Поль-ські Єзуїти нищили наші села, мі-сточка, замкали наші церкви, і пере-мінювали в костели, або віддавали Жидам в аренду? Ще раз питаю, чи се задля Христа робилося, для спа-сення наших душ? Український на-рід не годився і не годиться на таке спасення душ своїх. Наш народ сто-літтями падав жертвою підлої поль-сько-єзуїтської політики, а ви шу-каєте між ними оборонців укр. на-рода і його віри. Пригадайте собі, як католики мучили на смерть на-ших священиків за часів минулої ві-йни, як по звірськи-знущали і знущались ще тепер над нашим на-родом. Стоїти укр. народу чути аж шід небо, а папа мовчить і не скаже ані словечка в нашої обороні, — бо ми не діти Христа, бо ми не католи-ки — ми лише уніяти. Укр. Прав. Церкви не можна старатися увільни-ти укр. народ з кілтів ворогів, бо се „політика”. Але коли католицька церква поневолює український на-рід, то се не політика.

(Дальше буде.)

БРАК РЕЛІГІЙНОГО ВИХОВАННЯ

* Читаю „Православний Вісник” і подібую дописи з багатьох околиць, отже зібрала мене охота написати про нашу околицю, Рейкрофт, Алта. Ся околиця заселена переважно У-країнцями з Буковини, які перше жили в околиці Толстой, Ман. Але на жаль вони не йдуть слідами своїх братів на Толстой, і околиці, бо тоді, коли люде на Толстой интересують-ся Українською Прав. Церквою, Інститу-том ім. Петра Могили та іншими на-родними справами, то тутешні лю-де теми справами зовсім не інте-ресуються. Що найгірше, то те, що деякі здається і в Бога не вірять і своїм дітям не дають жадного ре-лігійного виховання. Недавно вінча-лися тут двоє молодят — він ла-тинник а вона православна, — але ні одно ні друге ані разу не пере-хрестилося.

Правда, матеріально люде стоять тут не зле, але що з того, коли ду-ховно стоять низько. Треба памята-ти нам люде, що людина не живе самим хлібом. Треба і корму душев-ного, инакше людина не живе, тільки животно.

М. М. Бзова.

Чи ви вже відновили свою перед-плату на „Православний Вісник”? Коли ні, то відновіть сейчас!

ВДОВИНА ЛЕПТА.

І прийшовши одна вбо-га вдовиця, кинула дві лепти... І прикликавши Ісус учеників Своїх ка-же їм: Направду кажу-вам, що ся вбога вдова більш від усіх кинула... бо усі з достатку сво-го кидали, вона-ж з не-достатку свого...

(Марк. XII. 42-44)

Минувшого місяця в Вінніпегу від-бувся базар устроений жіночим то-вариством при українській греко-пра-вославній церкві. Дохід з базару призначений на українську греко-православну катедру в Вінніпегу. До базару причинилися також люде з поза Вінніпегу — закупленням тике-тів і жертвуванням річей на фанти. Надзвичайно гарний примір жер-твенности і любови до Рідної Цер-кви дали пацієнти в санаторії в Найнет, Ман., які жертвували на ба-зар річи ручної роботи. Жертвували отсі: — панна Текля Ромась, па-Марія Климоць Кароль Антонішин, Микола Гомик, Петро Пендзівол, Стефан Солюк, Павло Сокальський, Гриць Загора.

Доля сих людей гірка, незавидна. Її може відчути тільки той, хто вже був або є в їх подожєнню. Розлу-чені з родиною, позбавлені, бодай на час, найбільшого скарбу світа — адоролья, вони в санаторії вже до-вті місяці а то й роки ведуть завзя-ту боротьбу проти лютого ворога — туберкульози. Нема в них матеріяль-них достатків, нема роскошей жит-тя, нема змоги брати участі в гро-мадським і релігійним життям... Але є в них сильна непохитна надія від-зискати повне здоровля, яке привер-не їм все те, що люта недуга забра-ла і є в них безмежна любов до сво-го рідного народу і до його Рідної Церкви. А доказом сеї любови є їх цінні жертви на ціль української православної катедри, тим цінніши, що, словом Спасителя про вдовицу лепту, вони давали їх з свого недо-статку, з своєї неволі...

Хай милосердний Господь нагоро-дить їх Своєю ласкою, повним здо-ровлям, а їх вдовица лепта хай по-служить для тих, котрі тішаються здо-ровлям і достатками, живим при-міром жертвенности і любови до своєї Рідної Церкви.

Ред.

Посмертна Згадка.

Дня 27. квітня, 1925 р. в Тідор, Саск. померла на серцеву недугу подруга українського православного священика, о. Дмитра Кирстока, Емілія з дому Кочила Кирстокова. Покійна походила з села Боянчук, Буковина. На 12 році життя осиро-тіла і зі своїяками приїхала до Кана-ди. По якійсь часі своїяки вернули назад до старого краю а покійна ста-ла на службу в домі проф. Бейкера в Портедж ля Прейрі, Ман., який по-

Православний Календар Рік 1925.

(Після нового стилю)

ЧЕРВЕНЬ.

- 1 П. Патрикія
- 2 В. Муч. Талалея
- 3 С. †Конст. і Єлени
- 4 Ч. Василиска
- 5 П. Михайла еп.
- 6 С. Задущ. Сим, Мелет.

- 7 Н. Сошествіє Св. Духа
- 8 П. Пр. Тройці. Карпа
- 9 В. Терапонта муч.
- 10 С. Никити еп.
- 11 Ч. Теодозії муч.
- 12 П. Ісаакія
- 13 С. Єрмія

- 14 Н. 1. по Сош.
- 15 П. Никифора, Івана з С.
- 16 В. Лукіяна
- 17 С. Митрофана, Софії
- 18 Ч. Доротея, Маркіяна
- 19 П. Іларієна, Виссаріона
- 20 С. Теодата, Артемії

- 21 Н. 2. по Сош. Теод. Ст.
- 22 П. Кирила, Теклі,
- 23 В. Тимотея, Антоніні
- 24 С. Вартоломея
- 25 Ч. †Онуфрія прп.
- 26 П. Акилини муч.
- 27 С. Єлісея, Методія

- 28 Н. 3. по Сош. Єроніма
- 29 П. Тихона чудотв.
- 30 В. Мануїла

бачивши в ній велику здібність до науки, заопікувався сиротою і від-дав її до школи. Вчашаючи до шко-ли, покійна брала живу участь в ан-гліських методичських релігійних то-вариствах і пізнавши стала учитель-кою в „Кіндергартен” (діточий го-род) в Вінніпегу. В 1907 р. вийшла заміж за Дмитра Кирстока, (тепер укр. прав. священика) і замешкала в Тідор. Помимо свого англійського виховання, яке отримала в молодім віці, покійна почала відразу інте-ресуватися справа свого народу і сво-їм розумом та працювистію ширю-томагала своему мужеві і довіря між-українським жіноцтвом і помагала їм ширю своїми практичними порадами.

В неділю, 26 квітня, в день перед своєю смертю, покійна скликала була збори українського православ-ного жіноцтва в справі організо-вання жіночого товариства, але вже не встигла перепровести їх.

Покійна визначалася високими хри-стіянськими чеснотами і була взір-цевою жєною і матірю. Крім мужа велику страту оплакують трое діт-чок — Віра, Дора і Володимир.

о. С. В. С.

ПОМОЖИ НАМ, О БОЖЕ!

Ми молимо тебе, о Боже, Благослови наш чесний труд, В непевностях най нам поможе Твій непомильний правдивий суд.

Чи поможи, щоб добрі вчинки Могли в нас завсїгда рости, Колиж помилилось — провини Ти, Милосерний, нам прости!
У. П. В.

Пресовий Фонд

„ПРАВОСЛАВНОГО ВІСНИКА”. По 1 дол. прислали з Шікаго, Злуч. Держави: Михайло Тамчук, Андрей Яремій, Іван Шмигельський, Г. В. Дзьоба, Ст. Клавд, Ман. \$1.00. По 50 цт.: Іван Борис, Фюрктон, Саск., Никола Курковський Гаєс, Саск., Теодор Кархут, Кемроз, Алта., п-ні М. М. Бзова, Рейкрофт, Алта., ю. І. Кусий — збірка в церкві на Шепинцях, \$6.60